

Solca

Comunitatea mozaică din Solca a fost una destul de mică, însă dinamică și reprezentativă. Din punct de vedere administrativ, Solca a aparținut districtului (după 1918, județului) Suceava. Recensământul austriac din 1910, menționează 387 de evrei. În 1930 numărul acestora a scăzut la 191 de persoane. Evreii erau mici întreprinzători, medici, farmaciști, proprietari de stabilimente balneare (cazul lui Hermann Porras). Există o sinagogă locală, tinerii evrei frecventând cursurile Hederului. Învățământul s-a desfășurat în limba ebraică. Sionismul a fost îmbrățișat cu entuziasm, mai ales de către evreii tineri. Comunitatea mozaică din Solca a avut puternic de suferit de pe urma măsurilor antievreiești adoptate de către guvernările românești (în special, a guvernelor Goga-Cuza și Ion Antonescu). Proprietarii evrei au fost deposedați de bunuri și proprietăți, acestea devenind în final, proprietatea statului român (Sanatoriul Porras, Fabrica de Bere „Beil” ș.a.). Comunitatea mozaică din Solca a fost evacuată la Suceava, ulterior fiind deportată în Transnistria (13 octombrie 1941). Numai câțiva evrei din Solca au putut să se salveze și, în cele din urmă, au făcut *alia* în Israel.

Surse:

Em. Grigorovitz, *Dicționarul geografic al Bucovinei*, București, Atelierele Grafice Socec & Co. Societate Anonimă, 1908.

Bruno Skrehunetz (ed.), *Ghid pentru Bucovina și Cernăuți în anexă cu detalii asupra stațiilor balneare precum și asupra comerțului și industriei din Bucovina Cernăuți*, Editura H. Pardini, 1925.

Selig Ascher Hofer, „Solca” în Hugo Gold (ed), *Geschichte der Juden in der Bukowina*, Tel Aviv, Olamenu Publishers, 1962.

[Daniel Hrenciuc]